

ЗАЙВИЙ Олександр Федосійович (01. 11. 1935, с. Могилів Царичан. р-ну Дніпроп. обл. — 24. 01. 1999, там само) — письменник. Член НСПУ (1974). Закін. школу

фабрично-завод. навч. у м. Дніпродзержинськ (Дніпроп. обл.). Працював різноробочим. У його поезії домінують фольклорні мотиви, антивоєнна і екол. теми, романтич. волелюбні настрої, соц. гумор, часто близький до сарказму. Щедро оспівав красу степ. Приорілля.

Основні твори

Молодик: Поезії. 1962; Вогонь: Поезії. 1967; Орільські горлиці: Поезії. 1972; Комуніст: Поема. 1975; Сніги: Поема. 1977; Горизонти: Лірика. 1980; Світлінь: Поезії. 1984; Падіння в небо: Поезії. 1989; Бюрократіада: Поема. 1989; Чорний час: Роздуми про трагедію 1933 року: Нарис. 1991; Трибуна для німих: Поезії. 1991; Я начудив в своїй судьбі чимало: Поезії. 1997; Орільський дуб: Оповідання. 2000; Пилип Щировишній: Оповідання. 2000; Гострий момент: Оповідання. 2000; Стенька Разін: Істор. драма. 2000; Свище вітер в багряній діброві. 2000 (усі – Дніпропетровськ).

Л. Н. Степовичка

Бібліографічний опис:

Зайвий Олександр Федосійович / Л. Н. Степовичка // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-15382>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).